

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamuse teemal „Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta”

KOM(2010) 759 lõplik – 2010/0364 (COD)

(2011/C 218/24)

Raportöör: **Richard ADAMS**

27. jaanuaril 2011 otsustas nõukogu ja 18. jaanuaril 2011 Euroopa Parlament vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 43 konsulteerida Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega järgmises küsimuses:

„Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta”

KOM(2010) 759 lõplik – 2010/0364 (COD).

Asjaomase töö ettevalmistamise eest vastutav põllumajanduse, maaelu arengu ja keskkonna sektsioon võttis arvamuse vastu 6. aprillil 2011.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis täiskogu 471. istungjärgul 4.–5. mail 2011 (4. mai 2011. aasta istungil) vastu järgmise arvamuse. Poolt hääletas 156, vastu hääletas 6, erapooletuks jäi 10.

1. Järeldused ja soovitused

1.1 Komiteel on hea meel, et komisjon kasutab Lissaboni lepingust mõjutatud määruste läbivaatamist meetmete lihtsustamiseks. Lihtsustamine puudutab siiski peamiselt haldust. Mahepalunike ja mahepõllumajandustootjate jaoks on jätkuvalt vaja õigusakte üldiselt lihtsustada.

1.2 Komitee märgib, et käsitles oma hiljutises arvamuses CESE 357/2011 teemal „EAFRDst antavad maaelu arengu toetused / ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavad otsetoetuskavad” üksikasjalikult komisjoni delegeeritud ja rakendamisevolitusi ning toetab käesolevas ettepanekus komisjoni kirjeldatud lähenemisi viisi nimetatud volitustele.

1.3 Komitee on veendunud, et vaja on säilitada komisjonile rakendusaktide osas nõuandvate rühmade, eelkõige valitsusväliste organisatsioonide ja sidusrühmade roll.

1.4 Komitee soovib kasutada väljastpoolt ELi pärit mahepõllumajanduslike toodete märgistamisel uuest ELi mahepõllumajandusliku tootmise logost erinevat värvikombinatsiooni.

2. Arvamuse taust

2.1 Käesolevas arvamuses käsitletakse määruse ettepanekut KOM(2010) 759, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta. Kõnealuse ettepaneku eesmärk on viia nõukogu samateemalise määrusega (EÜ) nr 834/2007 komisjonile antud rakendamisevolitused vastavusse

komisjoni delegeeritud volituste ja rakendamisevolituste vahelise eristusega, mis võeti kasutusele Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291.

2.2 Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291 muudetakse Euroopa Komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahelist otsustusmenetlust seoses ühenduse õigusaktide rakendustingimustega.

2.3 Suurem osa määrusest puudutab väikesi muudatusi eelmises mahepõllumajanduslike toodete märgistamist käsitlevas määruses. Määrusesse lisatakse ka seitse uut artiklit (38a–g). Neis sätestatakse delegeeritud volituste alusel „määruse reguleerimisalaga seotud erimääratlused”.

2.4 Konkreetset käsitletakse tootmiseeskirju, nt nõudeid ettevõtjatele ning toodete ja ainete kasutamise loa andmist, Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo ning kontrollsüsteeme puudutavaid küsimusi, nt kontrolliorganite ja kontrolliastutuste auditeerimist.

3. Konkreetset märkused

3.1 Ehkki kõnealune määrus on piiratud kohaldamisalaga ja suuresti tehnilist laadi, tuleks lühidalt selgitada mahepõllumajandusliku tootmise hetkeseisu ühises põllumajanduspoliitikas. Mahepõllumajandusliku tootmise mõiste tekkis alles siis, kui tänapäevased põllumajandusmeetodid hakkasid üha laiemalt asendama tavapäraseid süsteeme. Seda peetakse nüüd põllumajanduse vormiks, mille puhul kasutatakse pinnase viljakuse säilitamiseks ja kahjuritõrjeks esmajoones külvikordi, haljasväetis-aimi, komposti ja bioloogilist kahjuritõrjet. Mahepõllumajanduses välistatakse kunstväetiste, pestitsiidide (sh herbitsiidide,

insektitsiidide ja fungitsiidide), taimekasvu regulaatorite nagu näiteks hormoonide, kariloomadele manustatavate antibiootikumide, toidulisandite ja geneetiliselt muundatud organismide kasutamine või seatakse sellele ranged piirangud.

3.2 Mahepõllumajanduslikud mudelid põhinevad keskkonnasäästlikel põhimõtetel, kohalikel, piirkondlikel ja riiklikel traditsioonidel ning mõningal määral ka filosoofilistel väärtustel, mille tulemusena on Euroopas käibel palju erinevaid lähenemisviise. Vastuseks euroopastumisele ja seoses kasvava huvi ja nõudlusega hakkasid 1970ndate aastate alguses paljude liikmesriikide vabatahtlikkusel põhinevad mahetootmise kontrollorganid otsima ühiseid lähtepunkte. Lähtuvalt tarbijate, põllumajandustootjate, töötajate ja jaemüüjate nõudmistest alustas komisjon 1980ndatel aastatel ÜPP raames mahepõllumajandusliku tootmise eeskirjade ühtlustamist. Selle tulemuseks oli määrused põllumajandustoodete (1991)⁽¹⁾ ja loomakasvatustoodangu (1999)⁽²⁾ kohta.

3.3 Sellele vaatamata on mahepõllumajanduse filosoofia ja käsitluste jätkuv eripalgelisus ning ülemaailmsete tootjate turule tulek nõudnud ELi eeskirjade⁽³⁾ pidevat kohandamist, muutmist ja täiustamist. Nende arengute kõige hiljutisem näide on Euroopa uue mahepõllumajandusliku tootmise logo ja asjamese määruse⁽⁴⁾ vastuvõtmine 2010. aastal.

3.4 Hetkel kehtestavad mahepõllumajandust puudutavad määrused kõigile tootjatele ühtsed põhistandardid. Arvestades, et ELis kasutatakse peaaegu 5 % põllumajanduslikust maast mahepõllumajanduslikuks tootmiseks ja siinsel turul müüakse 18 miljardi euro eest mahemärgisega⁽⁵⁾ tooteid, on selle näol

tegu olulise turuosaga. Tunnustatud riiklike kontrollorganite väljastatud märgiseid võib kasutada koos ELi märgisega, et teavitada tarbijat sellest, et toode vastab täiendavatele kriteeriumitele. Komitee võtab teadmiseks, et praegusesse määrusesse sisse viidud muudatused on tehtud lihtsustamise eesmärgil ja piiratud ulatuses ning need on tehnilist laadi.

3.5 Komitee on juba avaldanud oma üksikasjalikud seisukohad artiklite 290 ja 291 laiema mõju kohta oma hiljutises arvamuses teemal „EAFRDst antavad maaelu arengu toetused / ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavad otsetoetus-kavad“ (CESE 357/2011).

3.6 Pidades silmas eeltoodud ja kestvaid püüdlusi mahepõllumajandust käsitlevate määruste konsolideerimise suunas, toetab komitee komisjoni esitatud määruses sisalduvat lähenemist delegeeritud volituste ja rakendamisevolituste osas. Vaatamata sellele soovib komitee esitada järgmised tähelepanekud.

3.7 Vaja on säilitada komisjonile rakendusaktide osas nõuandvate rühmade, eelkõige valitsusväliste organisatsioonide ja sidusrühmade roll. Mahepõllumajandusliku tootmine ja turustamine on ka tulevikus keerukas valdkond, mis eripalgeliste huvide esindamisest vaid võidab.

3.8 Järgmisest aastast on ELi mahepõllumajandusliku tootmise logo kasutamine kohustuslik. Ümber tuleks vaadata ettepanek laiendada logo kasutamist kolmandates riikides kontrollitud tingimustes toodetud toodetele ning kaaluda tuleks võimalust logo eristamiseks – võib-olla kasutades erinevat värvikombinatsiooni, et teavitada tarbijat sellest, et toode ei ole pärit ELi liikmesriigist.

Brüssel, 4. mai 2011

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Staffan NILSSON

⁽¹⁾ Määrus (EMÜ) nr 2092/91.

⁽²⁾ Määrus (EMÜ) nr 1804/99.

⁽³⁾ Mahepõllumajanduslike Liikumiste Rahvusvahelisel Föderatsioonil (IFOAM) on enam kui 750 liiget 115 riigis.

⁽⁴⁾ Komisjoni määrus (EÜ) 271/2010.

⁽⁵⁾ 2009. aasta andmed.